

Sampol del número 50 segueix, malauradament, ben actual.

- El paper dels Consells Insulars. Vull recordar que el nostre Estatut d'Autonomia ja s'ha modificat tres vegades, per tal de donar més protagonisme als Consells insulars. Segurament podríem donar lliçons a la resta de l'estat de la pràctica del diàleg institucional, quan s'han demostrat incapaços de fer res per reformar la constitució de 1978. Però així i tot, encara no hem esgotat les potencialitats dels nostres Consells. Al número 50 en el meu article escrivia « Els Consells insulars han de jugar un paper cabdal en tot aquest procés de transició cap a un nou tipus de model econòmic. Se'ls ha de garantir el finançament i els recursos humans necessaris per a poder desenvolupar les competències que tenen atribuïdes per l'Estatut. És fonamental el desenvolupament de l'article 71 de l'Estatut sobre la funció executiva de competències que podran tenir els Consells, a més de les que ja els hi són pròpies. A parer meu, caldria desenvolupar la possibilitat de gestió sobre els apartats 2, 4, 7 i 8 que tracten de les aigües, estadístiques d'interès insular, sanitat i ensenyament. I és imprescindible l'apartat 10 que parla de Planificació i desenvolupament econòmics dins el territori de cadascuna de les Illes, d'acord amb les bases i amb l'ordenació general de l'economia de l'Estat i de la Comunitat Autònoma». La necessària articulació institucional insular-interinsular, és fonamental en el procés de transició d'un canvi de model. Afortunadament el diàleg obert de reforma institucional segueix existint en el Parlament, i ja es debaten noves propostes de reforçament del paper dels Consells.

- Ens cal adequar un sistema d'indicadors per a fer viable la consecució d'objectius i facilitar el seguiment democràtic d'un pla de transició cap a la sostenibilitat. Joan Matamalas ens ho recordava en el número 50. Ens consta que l'IBESTAT (Institut Balear d'Estadística) està incorporant en els seus plans anuals d'estadística algunes operacions estadístiques noves, i que treballa amb l'INE (Instituto Nacional de Estadística) una bateria d'indicadors de cara als Objectius de Desenvolupament Sostenible 2030 de l'ONU (ODS). De fet s'han constituït tres meses (econòmica, social i mediambiental) des del govern per abordar els ODS 2030 a les Illes. Meses congelades des de l'aparició de la pandèmia. Així i tot sense tenir dissenyat un pla estratègic regional, es fa difícil identificar els indicadors estadístics necessaris, per a la seva correcta implementació.

I LA COVID19, FRE O ESPERONAMENT PEL CANVI DE MODEL?

Si abans de la pandèmia, la rutina de la gestió política en una conjuntura econòmica favorable, podria fer pensar que el debat de canvi de model, era una qüestió acadèmica o de poca rendibilitat política, l'esclat econòmic produït per la pandèmia ha posat el tema en un primer pla. Ajornar el debat per atendre les urgències (retornar a la «normalitat» de 2019, resolent la crisi sanitària amb les vacunes), o encarar les urgències des de la visió estratègica de corregir quan abans els defectes del model, i afavorint les tendències positives de diversificació productiva, digitalització i economies sostenibles, són els dos camins pels quals hi haurà d'optar.

Sembla evident per a on anirien els pensaments més sensats. Però no està gens clar que la sensatesa sia la virtut més valorada en el món de l'economia de lliure mercat. No ens cal desesperar i seguir treballant pel que considerem fonamental i necessari. Podem veure la botella dues terceres parts buida pel que fa a la seguretat que anam en el bon sentit del canvi de model. I podem veure la tercera part plena de la botella, en el sentit de veure els canvis que hi ha hagut des del número 50 al número 100, que van en el bon sentit del camí.

Insuficient? Doncs és clar que sí. Decebedor? Depèn d'on havíem posat cadascun de nosaltres les expectatives. Amb contradiccions i insuficiències, els pactes d'esquerres han fet en general polítiques progressistes. Però tan sols petites passes per a canviar la dinàmica del model de creixement.

No és una tasca gens fàcil.

Per això ens cal la participació cívica constant, la creativitat cultural i la capacitat d'aconseguir l'hegemonia social pels valors progressistes, l'estudi crític i científic continuat, el treball polític honest i rigorós, la capacitat de diàleg i de visió per aconseguir el ventall més ample possible d'aliances. Res que no sabéssim des de l'inici. Partir del coneixement més acurat possible de la realitat, és la condició necessària per a poder transformar-la. Sabem que el viatge cap a Ítaca per aconseguir el canvi de model productiu, serà llarg i ple d'entrebanca i malifetes. Però també aprenuem a valorar les petites ítaques que hem descobert en el camí. Les que ens donen forces per seguir amb el global de l'aventura.

"S'HAN CONSTITUÏT TRES MESES (ECONÒMICA, SOCIAL I MEDIAMBIENTAL) DES DEL GOVERN PER ABORDAR ELS ODS 2030 A LES ILLES".

"NO ESTÀ GENS CLAR QUE LA SENSATESA SIA LA VIRTUT MÉS VALORADA EN EL MÓN DE L'ECONOMIA DE LLIURE MERCAT".

